

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 934/2015
04.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.С., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 4/15 од 11.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 748/15 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 4/15 од 11.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 748/15 од 02.09.2015. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2. Законика о кривичном поступку, док се захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 4/15 од 11.05.2015. године окривљени В.С., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 10.06.2014. године до 17.06.2014. године. Истом пресудом од окривљеног су на основу члана 246. став 7. КЗ одузете биљне материје сумњиве на опојну дрогу а према потврди о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица од 10.06.2014. године. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 30.000,00 динара, трошкове кривичног поступка у износу од 11.900,00 динара и трошкове браниоцу

по службеној дужности у износу од 115.125,00 динара, а све у року од 15 дана о дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 748/15 од 02.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.С., адв. Д.Ж., због како то из образложења захтева произилази повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С. Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С. у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, је неоснован док је у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. Законика о кривичном поступку, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је доношењем правноснажних пресуда учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног на тај начин што је у конкретном случају примењен закон који се није могао применити. Наиме, по ставу браниоца у радњама окривљеног се сходно утврђеном чињеничном стању, не стичу обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, због којег је оглашен кривим, већ обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, обзиром да је окривљени уживалац опојне дроге и исте је узгајао за сопствену употребу. С`тим у вези у захтеву се наводи да окривљени осим што је „без овлашћења узгајао биљке марихуане“ и то за сопствену употребу, није предузимао никакве додатне радње којима би дошао у „фазу производње“ а све у циљу добијања опојне дроге - марихуане, па би, у његовим радњама стајала обележја покушаја кривичног дела из чл. 246. став 2. КЗ, а не кривичног дела за које је оглашен кривим.

Међутим, изнети наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани.

Према наводима изреке првостепене пресуде окривљени В.С. је, неовлашћено производио супстанце које су Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци проглашене за опојну дрогу ... и то опојну дрогу „cannabis“, која у себи садржи психоактивну супстанцу тетрахидроканабинол у проценту већем од 0,3%, и то тако што је у сеоском атару, на једној парцели, посадио семенке марихуане, ... да би када је видео да је изникло око 60-так биљака марихуане, исте биљке заливао, ... и у септембру месецу 2013. ове биљке марихуане почупао, са кореном и оставио их у оближњој шуми, где су се сушиле око 15 дана, након чега је окривљени са ових биљака почупао осушене цветове, посебно са сваке биљке, те их ставио у више кесица да би потом предметну опојну дрогу упаковану у више кесица ставио у један цак, ...“.

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика, чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Под производњом се подразумева свака активност извршиоца којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге а сађење и узгајање индијске конопље представља производњу уколико је добијена зрела биљка која садржи активну супстанцу која је проглашена за опојну дрогу.

Како, дакле, из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом неовлашћено производио супстанце које су Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци, проглашене за опојну дрогу („Службени гласник РС“, број 28 од 26.03.2013. године), а који се на истим листама и под истим бројевима налази и у Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, број 27/15 од 18.03.2015. године), на листи број 1, под редним бројем 47, на листи број 2 под редним бројем 9 и то опојну дрогу „cannabis“, која у себи садржи психоактивну супстанцу тетрахидроканабинол у проценту већем од 0,3%, а на начин што је у сеоском атару, на једној парцели, посадио семенке марихуане, да би када је видео да је изникло око 60-так биљака марихуане, исте биљке заливао, те када су достигле одређени степен зрелости, односно висину од 0,50-1,50м, те биљке марихуане почупао, са кореном и оставио их у оближњој шуми, где су се сушиле око 15 дана, након чега је са тих биљака почупао осушене цветове, посебно са сваке биљке, ставио их у више кеса, а потом упаковане у више кесица ставио у

један цак укупне нето масе 1.292,85 грама, ..., то по налажењу Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, због којег је окривљени и оглашен кривим, а не битни елементи истог кривичног дела из става 2. чл. 246. КЗ ни кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246а КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Надаље, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је изрека побијане пресуде неразумљива, потпуно нејасна, да постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде чиме, по налажењу Врховног касационог суда указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што представља недозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не може бити законски разлог због којег окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, захтев за заштиту законитости, то је исти Врховни касациони суд оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С. у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, сходно одредби члана 490. и 491. став 1. ЗКП одбио као неоснован, а у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**